

и едничко-то свое мѫжко д'ѣтенце, извикна посрѣдъ нѣвѣрны-тѣ думайшици: и азъ ъмъ рабына Христова! проповѣдамъ живаго и истиннаго Бога! а ваши-тѣ ке^зчестны и сѫетны идолы отхвѣргамъ всакаки. Тыл като изѣдма съ виканіе въ народа, той часъ, уловена за косытѣ, повеси^х ж іж и, съ много мѫжки, бита и ранена, като нерачи да сѧ отрече отъ Христа, изведо^х ж іж отвѣнъ село то Урватъ, наедно съ Леонилж, какж на Трима-та посвѣтены братъя, и тамъ посвѣко^х ж дѣмѣ-тѣ. Я нѣккой си Неонъ който гла^ддалъ на мѫченническы-тѣ страданіа; и кей-то е описалъ тѣхны-тѣ подвигы, като подаде книгж-тѣ Түрвонъ, исповѣда Христа посрѣдъ народа; за това битъ на умиранье, прѣдаде Богу душіж, и сконча сѧ мѫченническы. Изъ и Түрвонъ, като подражатель на Св. страдалци, наскоро отиде на вѣчныя животъ по мѫченническыя путь. Тѣги са слѹчи^х ж въ царуваніе-то Авреліа, Вера, нареченъ и Антонинъ,